

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.232 van 15 maart 2004
in de zaak A. 135.340/IX-3969.**

In zake : Tofec BEN KHAYI,
die woonplaats kiest bij
advocaten M. UYTTENDAELE en A. FEYT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LEVERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 149, bus 22,
2. de NV Brussels International Airport Company (BIAC).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Tofec BEN KHAYI op 11 april 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het negatief advies van onbekende datum, uitgaande van een onbekende auteur, verleend over de verzoeker door de Staatsveiligheid" en van "de beslissing waarbij aan de verzoeker de aflevering van een identificatiebadge wordt geweigerd, die toegang moet verlenen tot de niet-openbare zones van de luchthaven en waarbij de badge die hij reeds bezat wordt ontnomen, beslissing van onbekende datum en uitgaande van een onbekende auteur en waarvan de inhoud is vermeld in de briefwisseling van 26 februari 2003 gevoerd door Brussels International Airport Company (BIAC)";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gelet op het arrest nr. 123.829 van 3 oktober 2003 waarbij de zaak van de rol van de XIe kamer wordt geschrapt en teruggezonden naar de algemene rol;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 maart 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. JACUBOWITZ, die loco advocaten M. UYTENDAELE en A. FEYT verschijnt voor verzoeker, en van advocaat C. COSYNS, die loco advocaat P. LEVERT verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat K. WILLEGEMS, die loco advocaat S. SILBER verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is sedert 2001 werkzaam in de luchthaven Brussel Nationaal.

Op 1 oktober 2002 wordt hij op proef aangeworven door de NV Belgian Ground Services (hierna : NV BGS) en beschikt daartoe over een identificatie-badge, die afgeleverd wordt door de tweede verwerende partij, waardoor hij toegang heeft tot zekere niet-openbare zones van de luchthaven te Zaventem.

Verzoeker wenst opgenomen te worden in een dienst van de NV BGS, "speciale eenheden" genaamd. Voor die dienst is ook een identificatie-badge vereist.

1.2. Op een niet nader te bepalen datum dient verzoeker een aanvraag voor zo'n badge in bij BIAC.

1.3. Op 5 november 2002 geeft de dienst Veiligheid van de Staat een "ongunstig advies" over die aanvraag.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. Op 7 november 2002 laat de tweede verwerende partij aan de NV BGS weten dat "de luchthaveninspectie-Dienst Beveiliging- om redenen haar bekend- geen identificatiebadge voor de niet-publieke delen van de luchthaven Brussel- Nationaal kan afleveren op naam van BEN KHAYI Tofec" en verzoekt ze haar hem "niet binnen die zones te willen tewerkstellen".

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.5. Op 13 november 2002 deelt de NV BGS ter bevestiging van een mondeling onderhoud van de vorige dag aan verzoeker mee dat hij onmiddellijk ophoudt deel uit te maken van het personeel en vraagt zij hem de identificatiebadge terug te geven.

1.6. Op 18 november 2002 wordt de beslissing van 7 november 2002 naar de werkgever van verzoeker gestuurd;

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat een aantal excepties van ontvankelijkheid door de verwerende partijen wordt opgeworpen; dat over die excepties slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden

en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker argumenteert dat hij een moreel nadeel ondergaat doordat zijn eer en zijn faam zijn aangetast; dat als gevolg van de tussenkomst van de Veiligheid van de Staat het hem verboden is zijn beroep uit te oefenen op de "tarmac" van het vliegveld van Zaventem en hij hierdoor het risico loopt gelijkgesteld te worden met criminelen en terroristen; dat zijn werkgeefster de arbeidsovereenkomst heeft opgezegd en dat hij volledig in het ongewisse is gelaten over de werkelijke redenen waarom de Veiligheid van de Staat en BIAC ertoe gebracht zijn om zijn gevaarlijkheid voor de openbare veiligheid te bevestigen; dat hij ook een nadeel ondergaat met betrekking tot zijn beroep omdat de bestreden beslissing op min of meer lange termijn hem zal verhinderen nog zijn beroep uit te oefenen; dat hij ook een materieel nadeel ondergaat door zijn verlies aan inkomen: hij heeft immers drie personen ten laste en zijn verlies aan inkomen en de moeilijkheden als gevolg daarvan zouden hem sociaal kunnen uitsluiten;

3.2. Overwegende dat wat verzoeker als moreel nadeel aanvoert niet zozeer voortvloeit uit de door hem bestreden beslissingen doch veeleer uit het feit dat hij zijn beroep niet meer mag uitoefenen op de "tarmac" te Zaventem en uit het feit dat hij door de NV BGS is ontslagen; dat die laatste beslissing alleen kan worden aangevochten voor de bevoegde rechtbank; dat hij voorheen bij de NV BGS klaarblijkelijk niet tewerkgesteld was in de "bijzondere eenheden" en dat die tewerkstelling klaarblijkelijk een hogere veiligheidsclassificatie vereist en een andere badge noodzakelijk maakt; dat de weigering hem een dergelijke badge toe te kennen voor hem bijgevolg bezwaarlijk als moreel zwaar krenkend kan overkomen; dat de vermeende gelijkstelling met terroristen en criminelen een subjectieve perceptie en affirmatie is vanwege verzoeker die door geen enkel objectief gegeven wordt gestaafd; dat het immers niet is omdat iemand niet in streng beveiligde zones van een luchthaven wordt tewerkgesteld dat hem onmiddellijk de hoedanigheid van terrorist of crimineel moet worden toegedicht; dat overigens niet blijkt dat aan de bestreden beslissingen publiciteit is gegeven geweest waardoor hij als zodanig met de vinger wordt gewezen; dat zo hij er toch een moreel nadeel in zou zien dat nadeel niet van die aard is dat het niet op een afdoende wijze zou kunnen worden goedge maakt door de morele genoegdoening van een gebeurlijke latere vernietiging van de bestreden beslissing; dat het aangevoerde professionele en materiële nadeel niet het gevolg is

van de bestreden beslissingen doch van de beëindiging van zijn arbeidsovereenkomst op proef; dat overigens verzoeker niet op afdoende wijze aantoonde dat hij niet opnieuw zou kunnen tewerkgesteld worden in een werk die een lagere veiligheidsclassificatie vereist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien maart 2000 en vier, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.